

31.1.2011

B7-0073/2011 }
B7-0082/2011 }
B7-0084/2011 }
B7-0085/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

ALDE (B7-0073/2011)
GUE/NGL (B7-0082/2011)
S&D (B7-0084/2011)
Verts/ALE (B7-0085/2011)

om avfallskrisen i Kampanien

**Judith A. Merkies, Victor Boştinaru, David-Maria Sassoli, Andrea
Cozzolino, Mario Pirillo**

för S&D-gruppen

**Luigi de Magistris, Sonia Alfano, Niccolò Rinaldi, Giommaria Uggias, Adina-
Ioana Vălean**

för ALDE-gruppen

Margrete Auken, Eva Lichtenberger

för Verts/ALE-gruppen

**Bairbre de Brún, Willy Meyer, Marisa Matias, Nikolaos Chountis, Søren Bo
Søndergaard, Patrick Le Hyaric, Sabine Wils**

för GUE/NGL-gruppen

Europaparlamentets resolution om avfallskrisen i Kampanien

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall¹, särskilt artikel 4,
- med beaktande av rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall², särskilt artikel 2,
- med beaktande av rådets direktiv 99/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall³, särskilt artikel 11 och bilaga II,
- med beaktande av det reviderade ramdirektivet om avfall (2008/98/EG)⁴, särskilt artiklarna 17 och 18
- med beaktande av sin resolution av den 19 november 2003 om uppföljningsrapporten om rådets direktiv 75/442/EEG (ramdirektivet om avfall)⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 16 september 1998 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktiven om avfallspolitik⁶,
- med beaktande av arbetsdokumentet om det informationsuppdrag som utskottet för framställningar genomförde i Kampanien (Italien) den 28–30 april 2010⁷,
- med beaktande av den italienska lagen nr 123/2008, kungjord den 14 juli 2008,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser⁸,
- med beaktande av domstolens dom av den 26 april 2007 i mål C-135/05,
- med beaktande av domstolens dom av den 4 mars 2010 i mål C-297/08,
- med beaktande av artiklarna 191 och 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende

---

¹ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

² EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

³ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁴ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁵ Antagna texter, P5_TA(2003)0508.

⁶ EGT C 313, 12.10.1998, s. 53.

⁷ PETI_DT(2010)442870.

⁸ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

miljön¹, särskilt artikel 2,

- med beaktande av Århuskonventionen,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Avfallskrisen i Kampanien är det mest komplicerade kapitlet i historien om den problematiska avfallshanteringen i många delar av Italien, däribland Lazio, Kalabrien och Sicilien. Under 1990-talet utlystes ett undantagstillstånd beträffande avfallet och regeringskommissarier med särskilda befogenheter och resurser utsågs.
  - B. Genom den italienska lagen nr 195 av den 31 december 2009 hävdades officiellt undantagstillståndet och från och med den dagen delegerades ansvaret för avfallshanteringen till provinsmyndigheterna.
  - C. Europaparlamentets utskott för framställningar antog den 5 oktober 2010 ett arbetsdokument om informationsuppdraget till Kampanien (Italien) den 28–30 april 2010, som genomfördes efter upprepade framställningar om problem med avfallshanteringen i regionen.
  - D. En kort tid efter det att framställningsutskottet antog rapporten om informationsuppdraget blossade en ny kris upp, efter krisen sommaren 2007. Tillkännagivanden om de följande undantagsåtgärderna, som att anlägga nya avfallsdeponier, möttes med massiva protester.
  - E. Den inledande lösningen, som bland annat omfattade att producera s.k. ekobalar och organiskt avfall, genomfördes inte på ett korrekt sätt och balarna med avfall kunde inte bortskaffas. På grund av att ingen avfallssortering gjordes har uppskattningsvis över sju miljoner ton ekobalar av undermålig kvalitet producerats.
  - F. Den första förbränningsugnen i Acerra togs i drift först i mars 2010. Driften har lidit av att det saknats lämplig infrastruktur för separering och behandling av avfallet och oron kvarstår när det gäller bortskaffandet av den giftiga askan från förbränningen.
  - G. Framstegen med avfallsminskningen och återvinningen av hushållsavfallet har varit ytterst få, och hushållsavfall och annat avfall har fortsatt förts till deponier på ett urskillningslöst sätt och har uppenbarligen i vissa fall blandats med olika typer av industriavfall.
  - H. Många deponier har förklarats vara områden av strategiskt intresse och därför har allmänheten, borgmästare och lokala myndigheter, inklusive polisen, hindrats från att kontrollera vad som faktiskt förs dit.
  - I. Ett centralt inslag i hanteringen av avfallskrisen är bruket att göra undantag från bestämmelser och kontroller, däribland exempelvis beviljande av undantag från miljökonsekvensbedömningar och lagstiftning om offentlig upphandling. Regeringskommissarierna gavs befogenhet att bestämma var anläggningarna, deponierna och förbränningsugnarna skulle ligga och att välja ut vilka företag som skulle få kontrakt utan vederbörligt samråd med eller utan att informera de lokala myndigheterna och de närboende om vilka beslut som fattats. Systemet att avfallshanteringen ska skötas av kriskommissarier

---

¹

har fått hård kritik och gett anledning till rättsliga förfaranden och betraktas faktiskt av stora delar av befolkningen som en del av problemet snarare än lösningen, på grund av bristen på insyn och institutionell kontroll.

- J. Enligt Århuskonventionen har medborgarna rätt att bli informerade om situationen i sitt närområde och det är myndigheternas skyldighet att tillhandahålla denna information och motivera medborgarna att utveckla en inställning och beteenden som är ansvarstagande. Enligt direktiv 2003/35/EG är det medlemsstaternas uppgift att se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges möjlighet till faktiskt deltagande i förberedande och ändringar eller översyn av de planer eller program som ska utarbetas.
- K. Medborgare som protesterade mot situationen eller försökte föreslå alternativa tillvägagångssätt fick ingen riktig uppmärksamhet. Politiska beslutsfattare på nationell nivå har ställt soptippar och förbränningsugnen i Acerra under sträng militär bevakning. Nyligen har en del arresteringar skett under offentliga demonstrationer i detta ärende, vilket visar att förhållandet mellan medborgarna och myndigheterna har skadats medan allmänhetens missnöje bara växer.
- L. Kommissionen beslutade 2007 att spärra utbetalningen av 135 miljoner euro i bidrag till avfallsrelaterade projekt ur finansieringsperioden 2006–2013 och ytterligare 10,5 miljoner euro ur finansieringsperioden 2000–2006 tills systemet med regleringskommisssarier avskaffas.
- M. I de flesta städer har framstegen med avfallsminskningen och återvinningen av hushållsavfallet varit minimala. Det är anmärkningsvärt att avsevärda framsteg gjorts i några städer när det gäller sortering och insamling av hushållsavfall trots att systemet för avfallshantering fortfarande till mycket stor del bygger på deponering och förbränning, i strid med de riktlinjer som anges i det nya ramdirektivet för avfall (2008/98/EG). Det pågår en bedömning av en avfallshanteringsplan med avseende på om den är i linje med de principer som ligger till grund för EU:s avfallslagstiftning gällande behandlingshierarki och säker deponering och förbränning.
- N. Inga kontroller utförs av kvaliteten på hushållsavfallet och dumpning av farligt avfall på olagliga platser. Det faktum att geologiska och hydrologiska faktorer inte har beaktats i vederbörlig ordning då beslut fattats om att anlägga avfallsdeponier i platser som Chiaiano har inneburit allvarliga risker för att omgivande mark och grundvattenförekomster förorenas. Detta utgör en överträdelse av artiklarna 17 och 18 i ramdirektivet för avfall liksom av direktivet om deponering av avfall.
- O. I sin dom av den 26 april 2007 i mål C-135/05 slog EG-domstolen fast att Italien, för det första, genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder som krävs för att säkerställa att, i synnerhet, avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att förfaranden eller metoder tillämpas som kan skada miljön, och för det andra, genom att inte förbjuda att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten. I sin nyligen utfärdade dom av den 4 mars 2010 i mål C-297/08 slog domstolen fast att Italien, genom att inte vidta alla åtgärder som krävs i regionen Kampanien, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 5 i direktiv 2006/12/EG.

- P. Kommissionen har inte mottagit någon slutlig version av avfallshanteringsplanen för regionen Kampanien, i överensstämmelse med domstolens dom. Parlamentet har emellertid noterat en avfallshanteringsplan som lagts fram efter den 31 december 2010.
- Q. Redan i sin resolution av den 16 september 1998 om tillämpningen av direktiven om avfallshandling krävde parlamentet att man systematiskt inleder överträdelseförfaranden mot medlemsstater som underlåter att iaktta samtliga bestämmelser som anges i dessa direktiv och parlamentet kräver att det varje kvartal läggs fram en förteckning över mål mot medlemsstater som inte uppfyller sina skyldigheter härvidlag och som ställts inför domstolen, inbegripet en förteckning över de fall som domstolen redan avgjort respektive de böter den därvid utdömt. I sin resolution av den 19 november 2003 om uppföljningsrapporten till ramdirektivet för avfall efterlyste parlamentet en grundlig och enhetlig övervakning och samordning av genomförandet av gällande avfallslagstiftning.
1. Europaparlamentet efterlyser att en hållbar lösning skyndsamt hittas som uppfyller EU:s kriterier, framför allt genomförandet av en avfallshanteringsplan i vilken en hörnsten är att avfallshierarkin respekteras, i enlighet med direktiv 2008/98/EG. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla det informerat om utvecklingen, inbegripet genomförandet av en avfallshanteringsplan, och om efterlevnaden av domstolens dom av den 4 mars 2010 och EU:s bestämmelser.
  2. Europaparlamentet påminner om att efterlevnad av EU-rätten när det gäller avfall i Kampanien kräver mycket energiska insatser för att minska avfallsvolymer och få förebyggande och minskning av avfall, återanvändning och materialåtervinning att öka rejält i betydelse, genom att tillräcklig infrastruktur tillhandahålls, och konstaterar att man måste lägga större vikt vid återvinning av organiskt avfall, särskilt i detta mestadels jordbruksdominerade område. Parlamentet föreslår att uppgifterna ska kontrolleras och att det införs ett system med utbyte av bästa metoder.
  3. Europaparlamentet anser att de undantagsåtgärder som de italienska myndigheterna tillämpat under lång tid, inbegripet utnämning av särskilda kommissarier och utseende av avfallsanläggningar som platser av ”strategiskt intresse” under militär kontroll, har varit kontraproduktiva, och fruktar att mörkningen av avfallshandlingen från de offentliga institutionernas sida har underlättat snarare än förhindrat ökad närvaro av organiserade kriminella grupper, såväl inom den officiella avfallshandlingen i regionen som i samband med illegalt bortskaffande av industriavfall. Parlamentet kräver därför mycket större insyn från de olika ansvariga myndigheternas sida.
  4. Europaparlamentet betonar vikten av att förtroendet åter byggs upp genom en strukturerad dialog mellan medborgarna och de olika berörda myndigheterna samt mellan de styrande på olika nivåer. Parlamentet beklagar de anklagelser om brott som myndigheterna riktat mot vissa medborgare som demonstrerat fredligt mot anläggandet av nya avfallsdeponier och det våld som säkerhetsstyrkorna utövat mot demonstranterna. Parlamentet är övertygat om att det endast är genom att informera och aktivt låta medborgarna bli delaktiga i hela processen som man kan hitta en hållbar och varaktig lösning på avfallsproblemen i denna region.
  5. Europaparlamentet upprepar att kommissionen för närvarande spärrar medel från EU:s strukturfonder som avsatts för Kampanien, och att dessa medel kommer att släppas först när

avfallshanteringsplanen verkligen uppfyller EU-lagstiftningen.

6. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på de sju miljoner ton ekobalar vars innehåll för närvarande undersöks och som samlats i upplag, särskilt i Taverna del Ré, och understryker vikten av att prioritera att de avlägsnas och bortskaffas när man vet exakt vad de innehåller. Parlamentet kräver att bortskaffandet av ekobalarna måste ske med hjälp av lämpliga behandlingsmetoder och tas upp inom ramen för avfallshanteringsplanen, i vilken anläggningar för varje typ av behandling tydligt ska fastställas, och att lagliga metoder ska tillämpas.
7. Europaparlamentet noterar att man skyndsamt måste uppmärksamma den öppna och olagliga dumpningen av blandat och oidentifierat avfall nära Ferandelle och uppmanar till att sträng förvaltningskontroll tillämpas. Parlamentet påminner de behöriga myndigheterna om att de för att säkerställa full överensstämmelse med direktivet om industriutsläpp/IPPC-direktivet (direktiv 2010/75/EU) måste upprätta sträng kontroll över hanteringen av de olika typerna av industriavfall, oavsett ursprung. Parlamentet påpekar att särskilda platser måste utses som uppfyller de relevanta EU-direktivens bestämmelser så att en lämplig infrastruktur för industriavfall, specialavfall och giftigt avfall utvecklas. Parlamentet kräver en förklaring till varför den planerade anläggningen för att ta emot organiskt avfall inte utnyttjas och begär att den tas i drift, förutsatt att den uppfyller de kriterier som fastställs i direktivet om avfallshantering. Parlamentet kräver att deponier som drivs privat och utan giltig licens ska kontrolleras och att lämpliga åtgärder för att garantera efterlevnad av EU:s bestämmelser vidtas.
8. Europaparlamentet beklagar det redan fattade beslutet att anlägga avfallsdeponier i naturskyddade områden inom Vesuvius nationalpark, som i Terzigno. Parlamentet avvisar kraftfullt alla planer på att utöka dessa deponier och välkomnar beslutet att inte anlägga en andra deponi i Terzigno (Cava Vitiello).
9. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har fastställt att lokalisering av avfallsdeponier inom Natura 2000-områden inte i sig strider mot EU:s lagstiftning och konstaterar också att områden har utsetts eller redan används som deponier i nationalparker, i Natura 2000-områden såväl som i Unescos världsarvsområden, i överensstämmelse med EU:s lagstiftning. Parlamentet undrar om inte detta innebär risker för miljön eller hälsan. Parlamentet anser att placering av deponier i skyddade natur- eller kulturområden inte är förenligt med miljölagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ändra EU:s avfallslagstiftning så att den kategoriskt förbjuder deponering av avfall i Natura 2000-områden. Parlamentet föreslår att kommissionen ska begära ett föreläggande hos domstolen om de befintliga deponierna i naturskyddsområdena utökas eller om nya anläggs inom Natura 2000-områden.
10. Europaparlamentet uppmanar den italienska regeringen att vidta åtgärder i denna fråga i enlighet med EU-rätten, framför allt att följa de två senaste domarna från domstolen, att respektera de ur domarna härledda tidsfrister för överensstämmelse som kommissionen fastställt och att rätta till samtliga angivna överträdelser av EU-rätten, i enlighet med sin skyldighet att vidta åtgärder för att se till att unionens regelverk respekteras på alla nivåer.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta inom sina befogenheter för

RC\855622SV.doc

PE455.901v01-00 }
PE455.911v01-00 }
PE455.913v01-00 }
PE455.914v01-00 } RC1

att kontrollera, exempelvis genom systematisk tillsyn, att de behöriga myndigheterna i Italien ser till att avfall samlas in, sorteras och behandlas på ett korrekt sätt, och att med eftertryck uppmana de regionala myndigheterna att lägga fram en trovärdig avfallshanteringsplan. Parlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in en delegation från Europaparlamentet att delta i tillsynen.

12. Europaparlamentet understryker att det är de italienska myndigheterna som bär ansvar för utformningen och genomförandet av avfallshanteringen. Parlamentet anser att inte skattebetalarna utan de som är ansvariga för föroreningarna ska stå för kostnaderna för att sanera de områden i Kampanien som förorenats av olika former av avfall, i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
13. Europaparlamentet konstaterar att Italien inte anmält sitt införlivande av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser inom tidsfristen, som löpte ut den 26 december 2010, men förväntar sig ändå att Italien efterlever direktivet till fullo och utdömer påföljder i enlighet med de avfallsrelaterade straffbara gärningar som räknas upp i direktivet, inbegripet för juridiska personer när förutsättningarna för detta är uppfyllda.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka utvecklingen och utöva sina befogenheter, också genom att ännu en gång väcka talan vid domstolen och begära böter (artikel 260 i FEUF), för att se till att myndigheterna i Kampanien utan dröjsmål följer domstolens dom i mål C-304/02, framför allt genom att se till att befintliga deponier överensstämmer med EU-lagstiftningen.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet, kommissionen och Italiens regering och parlament parlamentets ståndpunkt.